

UOHSX00KTCPO

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0195/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-03291/2025/161

Brno 31. 1. 2025

V řízení o rozkladu ze dne 4. 12. 2024 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném navrhovatelem -

- **SYNEKTIK Czech Republic, s.r.o.**, IČO 14014271, se sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha 5, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0728/2024/VZ, č. j. ÚOHS-44007/2024/500 ze dne 19. 11. 2024, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 12. 9. 2024 na návrh z téhož dne výše označeného navrhovatele ve věci přezkoumání úkonů zadavatele -
- **Oblastní nemocnice Kladno, a.s., nemocnice Středočeského kraje**, IČO 27256537, se sídlem Vančurova 1548, 272 59 Kladno, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 19. 9. 2024 JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 09459, se sídlem Šafaříkova 201/17, 120 00 Praha 2,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Robotický operační systém**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 19. 7. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 7. 2024 pod ev. č. Z2024-034406 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 7. 2024 pod ev. č. 440803-2024, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0728/2024/VZ, č. j. ÚOHS-44007/2024/500 ze dne 19. 11. 2024

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle ustanovení § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon**“) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle ustanovení § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 12. 9. 2024 návrh navrhovatele – SYNEKTIK Czech Republic, s.r.o., IČO 14014271, se sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha 5, (dále jen „**navrhovatel**“) z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Oblastní nemocnice Kladno, a.s., nemocnice Středočeského kraje, IČO 27256537, se sídlem Vančurova 1548, 272 59 Kladno, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 19. 9. 2024 JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 09459, se sídlem Šafaříkova 201/17, 120 00 Praha 2, (dále jen „**zadavatel**“) učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Robotický operační systém**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 19. 7. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 7. 2024 pod ev. č. Z2024-034406 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 7. 2024 pod ev. č. 440803-2024, ve znění pozdějších oprav, (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dle článku 3.1. zadávací dokumentace je předmětem veřejné zakázky „*dobání robotického operačního systému, který je určen pro provádění operačních výkonů, u nichž jsou požadovány výsledky s nejvyšší přesností při minimálně invazivním operačním přístupu*“ a „*dodávání spotřebního materiálu nutného pro činnost robotického operačního systému pro jednotlivé operace (...) dále zaškolení personálu zadavatele a (...) poskytování záručního a pozáručního servisu.*“.
3. Zadavatel obdržel dne 18. 8. 2024 námítky navrhovatele z téhož dne proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky.
4. Zadavatel rozhodnutím ze dne 2. 9. 2024, které navrhovatel obdržel téhož dne, námítky navrhovatele odmítl.
5. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, doručil Úřadu dne 12. 9. 2024 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne.

II. Napadené rozhodnutí

6. Dne 19. 11. 2024 vydal Úřad rozhodnutí sp.zn. ÚOHS-S0728/2024/VZ, č. j. ÚOHS-44007/2024/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž návrh navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
7. Úřad se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami návrhu. Konkrétně námitky navrhovatele směřovaly proti stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, stanovení doby trvání závazku, omezení počtu použití nástrojů pro vícečetné použití, požadavek „otevřeného designu konzole“, požadavek nástrojových ramen coby samostatných prvků a nastavení kritérií hodnocení. Žádné z těchto námitek navrhovatele nedal Úřad v napadeném rozhodnutí za pravdu.
8. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí k požadavku na „otevřený design konzole“ konstatoval, že vysvětlení zadavatele týkající se opodstatněnosti předmětné technické podmínky považuje za objektivně odůvodněné, nenachází v něm logické nesrovnalosti či nepřiměřenost, má přímou souvislost s prováděním operačním výkonů, k nimž má pořizovaný robotický operační systém (včetně konzole operátéra) sloužit, a současně napadený požadavek na „otevřenou“ konzoli operátéra neshledává nedůvodně omezujícím soutěž mezi dodavateli (a to ani ve vztahu k navrhovateli a jím nabízenému systému da Vinci).
9. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí k požadavku nástrojových ramen coby samostatných prvků konstatoval, že požadavek zadavatele na samostatná nástrojová ramena považuje za logický, dostatečně odůvodněný, a odpovídající potřebám a účelu, pro který byla předmětná veřejná zakázka zadávána. Byť by mohlo dojít k omezení některých výrobců robotických operačních systémů (včetně navrhovatele v souvislosti s jím nabízeným technickým řešením da Vinci), neděje se tak bezdůvodně, ale zadavatel je veden konkrétními důvody a preferencemi, které úzce souvisí se samotnou podstatou poskytnutí poptávaného předmětu plnění.
10. Níže jsou podrobněji shrnuty závěry k těm námitkám, které se následně staly předmětem přezkoumání na základě rozkladu.
11. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí k navrhovatelem napadené smluvní podmínce týkající se nástrojů pro vícečetné použití, u něhož zadavatel připouští nejvýše tři použití, uvedl, že z vysvětlení zadavatele ohledně důvodnosti této smluvní podmínky, které uvedl v rozhodnutí o námitkách a ve vyjádření k návrhu, je patrné, že zadavatelem zvolený požadavek na omezení četnosti užití nástrojů úzce souvisí s mírou jistoty bezpečného provedení operačního výkonu. Úřad v této věci připomíná, že předmět plnění veřejné zakázky jako takový, tj. pořízení robotického operačního systému, má za cíl zejména zajistit bezchybné provedení operačního výkonu a otázka bezchybného fungování operačních nástrojů je proto v dotčeném případě klíčová. Jestliže tedy zadavatel odůvodňuje vyšší spotřebu materiálu (nástrojů) vyšší mírou jistoty pro provedení bezproblémového operačního výkonu, Úřad tento důvod považuje za logický opodstatněný. Úřad rovněž zdůraznil, že stanovením dotčené smluvní podmínky zadavatel nikterak nevyločil z účasti na zadávacím řízení dodavatele, kteří nabízejí nástroje s vyšší mírou životnosti. Nelze tak dospět k závěru, že by v důsledku stanovení předmětné smluvní podmínky mohlo dojít k reálnému vyloučení dodavatelů ze soutěže o získání veřejné zakázky, a tedy k nepřiměřenému omezení hospodářské soutěže. Úřad v dané věci shrnul, že zadavatel zvolení uvedené smluvní podmínky týkající se omezení počtu

použití nástrojů pro vícečetné použití podložil logickými argumenty, nejedná se o zjevný exces a nelze dospět k závěru, že by tímto postupem bezdůvodně omezil hospodářskou soutěž.

12. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí vztahujícímu se k předpokládané hodnotě veřejné zakázky k námitce navrhovatele ohledně zmatečnosti informací ve vztahu k potenciálním účastníkům zadávacího řízení uvedl, že důležitost řádného stanovení výše předpokládané hodnoty ve vztahu k informování potenciálních dodavatelů jistě nelze relativizovat. V případě, kdy zadavatel stanoví předpokládanou hodnotu v souladu se zákonem, nadto určí také fakultativní maximální hodnotu veřejných zakázek zadávaných na základě rámcové dohody a obě tyto hodnoty se liší o necelých 5 %, přičemž ani jedna z hodnot není v rozporu se zadavatelem určeným režimem zadání veřejné zakázky, tj. nadlimitním a zároveň nejpřísnějším, si však lze jen stěží představit, že by takto zvolené údaje měly „značný vliv“ na interní procesy dodavatelů a tím spíše, že by mohly některého z dodavatelů odvrátit od úmyslu účastnit se daného zadávacího řízení. Ve světle výše uvedených informací se pak Úřad neztotožnil ani s tvrzením navrhovatele, že „není možné, aby uveřejněná a dále prezentovaná předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla nižší, než maximální hodnota rámcové dohody, která tvoří jen jednu z částí této veřejné zakázky“, jelikož maximální hodnota ve výši 120 000 000 Kč bez DPH představuje hodnotu nepřekročitelnou, kdežto předpokládaná hodnota se naopak může pohybovat v nižším cenovém rozpětí a její výši tak Úřad neshledává nikterak problematickou. Úřad tedy konstatoval, že v souvislosti s namítaným stanovením předpokládané hodnoty veřejné zakázky a maximální hodnoty veřejných zakázek uzavřených na základě rámcové dohody porušení zásady transparentnosti neshledal.

III. Námitky rozkladu

13. Dne 4. 12. 2024 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 19. 11. 2024. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
14. Navrhovatel rozkladem především napadá způsob a rozsah, jakým Úřad posoudil v bodech 94 až 106 napadeného rozhodnutí dle navrhovatele diskriminační požadavek omezující počet použití nástrojů pro vícečetné použití na zadavatelem arbitrárně stanovená tři použití. Navrhovatel se domnívá, že jeho argumentace, že takové omezení četnosti použití nástrojů zásadně omezuje hospodářskou soutěž a popírá harmonizované certifikační procesy, na kterých stojí bezpečnost a účinnost zdravotnického materiálu a zdravotnické techniky, a svědčí rovněž o nevhodném chování zadavatele, nebyla Úřadem reflektována. Navrhovatel je tak přesvědčen, že zadavatelem vytvořená argumentace nemohla a nemůže obstát ve světle objektivních okolností celého případu, zejména faktu, že se jedná o vysoce kontrolovaný a regulovaný výrobek, u kterého je jeho deklarovaná životnost jedním ze zásadních prvků z hlediska bezpečnosti. Úřad proto dle navrhovatele pochybil, když se rozhodl zadavatelem prezentovanou tvrzení akceptovat a dále je ve světle navrhovatelovy protiargumentace neověřit.
15. Dále navrhovatel napadá posouzení dle jeho mínění nezákonného stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky v napadeném rozhodnutí v bodech 107 až 127, kdy z nich dle navrhovatele není patrné, jak se Úřad vypořádal s výslovným porušením § 23 odst. 1 zákona. Navrhovatel má za to, že z posouzení Úřadem není patrné, zda došlo nebo nedošlo k porušení

zákonné povinnosti dané výše uvedeným ustanovením zákona. Napadené rozhodnutí dle navrhovatele relativizuje (nebo pomíjí) povinnosti dle § 23 odst.1 zákona.

Závěr rozkladu

16. Navrhovatel žádá, aby Úřad i v souladu se zásadou materiální pravdy zjistil skutečnosti v míře potřebné pro řádné rozhodnutí ve věci a zabýval se předmětnou napadenou zadávací podmínkou tak, aby měl pro účely rozhodnutí postaveno najisto, zda se jedná o požadavek (ne)přiměřený a (ne)diskriminační, což je podstatou jeho návrhu a rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

17. Dne 12. 12. 2024 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele, v němž vyjadřuje názor, že podanému rozkladu nelze s ohledem na rozsah, v jakém napadené rozhodnutí napadá, vyhovět. I pokud by dal předseda Úřadu zapravdu oběma rozkladovým bodům, v obou případech se jedná o závěry, které Úřad dle mínění zadavatele učinil nadbytečně, tedy poté, co učinil závěr, že navrhovatel nemohl v zadávacím řízení vůbec podat nabídku, neboť nesplňuje legitimně stanovené technické podmínky. To dle zadavatele znamená, že i pokud by předseda Úřadu přisvědčil rozkladové argumentaci v celém jejím rozsahu, výrok napadeného rozhodnutí i tak obstojí.
18. K námitce týkající se omezení četnosti užití nástrojů zadavatel podotýká, že se argumentace navrhovatele omezuje výlučně na zcela povšechná tvrzení bez přímé specifikace toho, v čem konkrétně mu má tato smluvní podmínka působit újmu. Či přesněji řečeno bez uvedení toho, v čem, jak a proč má tato smluvní podmínka, z podstaty věci shodná pro všechny dodavatele, disproporční (tj. skrytě diskriminační) dopad právě na něj. Zadavatel zmiňuje, že obecná polemika navrhovatele s vhodností a ekonomickou výhodností konkrétní smluvní podmínky bez jasně tvrzeného (popsaného) a prokázaného dopadu na něj, nemůže být předmětem přezkumu. Dle zadavatele platí, že provozní vhodnost či ekonomická výhodnost stanovených smluvních podmínek je záležitostí (a rizikem) zadavatele.
19. K námitce týkající se předpokládané hodnoty není zadavateli zřejmé, z jakého pohledu považuje navrhovatel svoji námitku za nevypořádanou. Což dle zadavatele souvisí s tím, že již od počátku nebylo zřejmé, k čemu vlastně daná námitka směřuje a v čem konkrétně navrhovatel spatřoval netransparentnost stanovené předpokládané hodnoty, resp. obecně porušení § 23 odst. 1 zákona. Zadavatel připomíná, že se Úřad přiklonil k jeho argumentaci stran toho, že z návrhu nevyplývá, v čem přesně v tomto bodě spočívá újma na straně navrhovatele. Či přesněji řečeno, jak mohly uvedené údaje o předpokládané hodnotě, resp. maximálním finančním objemu spotřebního materiálu zabránit navrhovateli v podání nabídky, tj. ve vyplnění zadavatelem stanovených rozpočtových tabulek, když byl způsob ocenění veřejné zakázky pro účely stanovení nabídkové ceny jasně a přehledně stanoven v tabulkách tvořících přílohu č. 5 zadávací dokumentace. Z pohledu zadavatele se jedná pouze o zcela formální námitku bez jakéhokoliv materiálního dopadu na soutěž o zakázku.
20. Závěrem svého vyjádření zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad zamítnul a napadené rozhodnutí potvrdil.

IV. Řízení o rozkladu

21. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

22. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu uplatněných rozkladových námitek ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
23. Úřad tím, že zamítl návrh navrhovatele z důvodu, že nebyly shledány důvody pro uložení nápravného opatření, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

24. Navrhovatel v návrhu napadl stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, stanovení doby trvání závazku, omezení počtu použití nástrojů pro vícečetné použití, požadavek „otevřeného designu konzole“, požadavek nástrojových ramen coby samostatných prvků a nastavení kritérií hodnocení. Žádné z těchto námitek navrhovatele nedal Úřad v napadeném rozhodnutí za pravdu, a proto také jeho návrh zamítl. Navrhovatel v rozkladu pak již napadl pouze stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky a omezení počtu použití nástrojů pro vícečetné použití, jelikož v těchto bodech nesouhlasí se závěrem Úřadu a jeho odůvodněním dávajícím za pravdu zadavateli. Pouze posouzením právě těchto námitek navrhovatele se proto také níže v textu zabývám, neboť v návaznosti na bod 22 tohoto rozhodnutí je napadené rozhodnutí dle správního řádu přezkoumáváno v rozsahu uplatněných rozkladových námitek. Nad rámec shora uvedeného doplňuji, že se v obecnosti ztotožňuji i se závěry napadeného rozhodnutí ve věci námitek, které nebyly napadeny rozkladem. Úřad tyto skutečnosti posoudil dostatečně, své závěry řádně odůvodnil, a i z mého pohledu stanovením předmětných zadávacích podmínek zadavatel § 36 odst. 1 zákona neporušil.
25. Předesílám, že jsem neopomněl fakt připomínaný rovněž zadavatelem ve vyjádření k rozkladu, že z námitek navrhovatele ze dne 18. 8. 2024, potažmo z jeho návrhu je patrné, že zadavatelem stanovená technická podmínka na tzv. „otevřený design konzole operátéra“ mu brání v podání nabídky, neboť může nabídnout pouze systém s uzavřenou konzolí, a že rovněž technická podmínka vyžadující samostatná ramena mu brání v podání nabídky, neboť je schopen dodat systém pouze se sdruženými rameny. Navrhovatel však aprobaci těchto technických podmínek Úřadem v napadeném rozhodnutí již rozkladem nikterak nenapadl.
26. Lze tedy konstatovat, že rozhodnutí předsedy Úřadu ve věci rozkladových námitek vůči stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky a omezení počtu použití nástrojů pro vícečetné použití by nemohlo ničeho změnit na faktu, že navrhovatel nemůže podat nabídku

v zadávacím řízení z důvodu nesplnění výše řečených technických podmínek, které již rozkladem nenapadl. Nicméně i přesto jsem se posouzením rozkladových námitek navrhovatele v souladu s principem dobré správy věcně zabýval a také proto, abych postavil najisto, že tyto požadavky zadavatele jsou stanoveny v souladu se zákonem, a tedy je třeba vyloučit eventualitu nutnosti zrušit zadávací řízení pro jejich hypotetickou nezákonnost. Konstatuji, že jsem ve stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky ani v omezení počtu použití nástrojů pro vícečetné použití pochybení zadavatele neshledal, k čemu dodávám následující.

K omezení počtu použití nástrojů pro vícečetné použití

27. Navrhovatel v rozkladu trvá na svém přesvědčení, že zadavatelův požadavek omezující počet použití nástrojů pro vícečetné použití na tři použití je diskriminační a omezuje hospodářskou soutěž. Nesouhlasí proto s tím, že Úřad v napadeném rozhodnutí tuto zadávací podmínku aproboval, když akceptoval její odůvodnění zadavatelem, aniž by ji ověřil také v návaznosti na argumenty navrhovatele.
28. Lze shrnout, že se konkrétně jednalo o smluvní podmínku uvedenou zadavatelem v závazném vzoru rámcové dohody (jež tvoří přílohu č. 2b zadávací dokumentace) pod bodem 6.5., který stanoví, že „[v] případě nástroje, který je určen pro vícečetné použití, jsou připuštěna nejvýše tři použití, nebude-li mezi stranami písemně sjednáno jinak“.
29. Úřad se vypořádáním této námítky navrhovatele zabýval v bodech 94 až 106 napadeného rozhodnutí, s jejichž závěry se navzdory nesouhlasu navrhovatele mohu ztotožnit. Především poukazují na body 95 až 102 napadeného rozhodnutí, v nichž Úřad podrobně vylíčil (včetně vhodných odkazů na relevantní judikaturu a svou rozhodovací praxi) limitaci svého přezkumu u smluvních podmínek stanovených zadavatelem. Zejména odkazují na citaci rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 76/2018-226 ze dne 3. 1. 2019 a na přílehlavou citaci rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-29601/2022/161 ze dne 30. 9. 2022, z nichž vyplývá, že pokud **konkrétní soukromoprávní podmínka obsažená v zadávací dokumentaci nepředstavuje zjevný exces, jenž by atakoval faktickou nemožnost plnění veřejné zakázky, a současně se nedotýká posuzování kvalifikace či hodnocení nabídek, pak Úřad není příslušný k posuzování její vhodnosti či přiměřenosti.**
30. Je nepochybné, že omezení počtu použití nástrojů pro vícečetné použití na tři použití neznemožňuje navrhovateli potenciálně plnit veřejnou zakázku, i když nástroje jím nabízené umožňují vícero použití. Tento fakt reflektoval Úřad v bodě 105 napadeného rozhodnutí, když podotkl, že stanovením dotčené smluvní podmínky zadavatel nikterak nevyločil z účasti na zadávacím řízení dodavatele, kteří nabízejí nástroje s vyšší mírou životnosti. Souhlasím tak s Úřadem, že tak nelze dospět k závěru, že by v důsledku stanovení předmětné smluvní podmínky mohlo dojít k reálnému vyloučení dodavatelů ze soutěže o získání veřejné zakázky, a tedy k nepřiměřenému omezení hospodářské soutěže. Tento požadavek zadavatele je v zadávací dokumentaci předem jasně a transparentně stanoven a vztahuje se na všechny potenciální dodavatele stejně.
31. Nadto zadavatel rigidnost této podmínky připouštějící nejvýše tři použití nástroje zmírnil dovětkem „*nebude-li mezi stranami písemně sjednáno jinak*“. Tedy navrhovateli nejenže omezení použití nástroje na tři nemohlo bránit v podání nabídky. Dokonce zde má přímo zadavatelem připuštěnou eventualitu možného vícero použití daného nástroje, pokud by

např. zadavatele přesvědčil o kvalitě jím nabízených nástrojů, mohl se zadavatelem sjednat možnost bezpečného použití nástrojů i vícekrát než třikrát. Zadavatel takové ujednání přímo v definování smluvní podmínky výslovně připouští, což však navrhovatel nikterak nevzal v potaz, když hovoří o arbitrárním omezení zadavatelem na pouhá tři použití bez dalšího, kteréžto tvrzení se nezakládá zcela na pravdě.

32. Navrhovatel také svou výhradu vůči této smluvní podmínce formuloval v jím podaných námitkách ze dne 18. 8. 2024 adresovaných zadavateli velice vágně, když pouze stručně uvedl: *„Tento požadavek nemá žádné logické ani provozní opodstatnění, přičemž standardem a trendem je naopak navyšování počtu použití (tzv. „životů“) robotických nástrojů. Robotické nástroje systému da Vinci mají standardně 10 životů, přičemž v nejnovějších generacích je této počet opakovaných použití navyšován i na 15 až 18, zvýšení počtu opakovaných použití je tedy spíše trendem (i s ohledem na faktory ESG), než něčím, co by přinášelo jakékoli provozní či medicínské nevýhody. Omezení požadavku na 3 „životy“ je objektivně neodůvodnitelným omezením hospodářské soutěže.“*
33. Jak je zřejmé, navrhovatel svou námitku vystavěl na zpochybňování logického a provozního opodstatnění dané podmínky, pak také na tvrzených standardech a trendech navyšování počtu použití nástrojů. Z hlediska možného porušení zákona však neuvedl nic konkrétního, pouze zmínil svou domněnku, že omezení požadavku na tři použití je dle něj objektivně neodůvodnitelným omezením hospodářské soutěže, aniž by jakkoli blíže specifikoval, v čem konkrétně má omezení soutěže spočívat, když tato podmínka v podání nabídky žádnému dodavateli nebrání.
34. Zadavatel pak v rozhodnutí o námitkách ze dne 2. 9. 2024 tuto námitku odmítl jako nedůvodnou s tím, že z vlastní praxe disponuje zkušenostmi, že trendy co nejvyššího použití ne vždy odpovídají skutečnosti či jsou na samé hraně technických možností daných nástrojů. Dále zadavatel mj. argumentoval: *„V praxi (která je zadavateli známa jak z jeho činnosti, tak i z jiných pracovišť) pak tato situace vede k častým a vleklým sporům o to, zda se jedná o vadu (konkrétního) nástroje (jak zpravidla tvrdí zdravotnické zařízení), nebo zda se jedná o neodborné použití nástroje operátorem či jiné neodborné nakládání s ním (jak zpravidla tvrdí dodavatel nástroje).“* Zadavatel tedy zvolil řešení spočívající v prostém omezení četnosti použití nástrojů na dle něj přiměřený, resp. „bezpečný“ počet. Zadavatel dále upozornil, že mu není zřejmé, v čem by mělo omezení hospodářské soutěže spočívat, když aplikace dané zadávací podmínky žádného z dodavatelů nijak neomezuje.
35. Na tomto svém zdůvodnění volby dané zadávací podmínky zadavatel setrval i ve svých vyjádřeních ve správním řízení, která také vzal v potaz Úřad při posuzování, zda je tato soukromoprávní podmínka zadavatelem dostatečně odůvodněná a nepředstavuje tedy zjevný exces, který by atakoval faktickou možnost plnění této zakázky dodavateli, k čemuž usoudil, že zadavatel při jejím stanovení ze zákonného rámce nevybočil, jak je patrné z bodů 101 až 106 napadeného rozhodnutí, s nimiž se ztotožňuji.
36. Nadto opakuji, že navrhovatel svou výhradu vůči této smluvní podmínce v námitkách vůči zadavateli postavil na velmi obecné argumentaci nepřiměřeného omezení hospodářské soutěže bez další specifikace. Teprve až z rozkladu (a v omezené míře z návrhu) vyplynulo, že tím má navrhovatel na mysli ekonomickou nevýhodnost takové podmínky pro něj, když nástroje jím nabízené jsou stavěné pro vícero použití, a tedy se domnívá, že pro trojí použití

budou jeho nástroje příliš drahé. Takové zdůvodnění své výhrady však navrhovatel explicitně nevymezil od počátku, v námitkách vůči zadavateli její vysvětlení zcela chybí, takže zadavatel na ni ve svém rozhodnutí o námitkách nemohl jakkoli reagovat. Námitka vůči zadávací podmínce tak sice byla navrhovatelem vyslovena od počátku, proto nelze konstatovat, že navrhovatel uvedl „novou“ námitku až v návrhu, jíž by se Úřad mohl odmítnout zabývat. Nicméně její odůvodnění nebylo od počátku přesvědčivé a jednoznačné, což má dopad na její posouzení Úřadem ve vztahu k adekvátnosti odůvodnění dané podmínky zadavatelem na straně druhé.

37. K možnému rozporu postupu zadavatele při vymezení této soukromoprávní podmínky s § 6 odst. 1 a 2 zákona zakotvujícím zásadu přiměřenosti a nediskriminace a s § 36 odst. 1 zákona stanovujícím zákaz bezdůvodných překážek soutěže k výše zmíněným závěrům Úřadu doplňuji odkaz např. na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 23/2020-144 ze dne 28. 2. 2022, v němž bylo s odkazem na komentářovou literaturu k dané problematice shrnuto: *„Ačkoli je zadavatel bezpochyby oprávněn stanovit i takové zadávací podmínky, v jejichž důsledku bude vyloučena určitá skupina dodavatelů na trhu z možnosti ucházet se o veřejnou zakázku, musí respektovat zákonné mantinely, které jsou zákonem vymezeny a odrážejí složitost a rozsah předmětu veřejné zakázky. Po zadavateli nelze spravedlivě požadovat, aby stanovené zadávací podmínky měly na všechny dodavatele stejný dopad. Případné omezení by však mělo být vždy odůvodnitelné oprávněnými potřebami zadavatele. Zadavatel tak může podle § 36 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek omezit hospodářskou soutěž o veřejnou zakázku prostřednictvím zadávacích podmínek, musí ale unést důkazní břemeno, že se nejedná o bezdůvodnou překážku v hospodářské soutěži dodavatelů o veřejnou zakázku.“*
38. Přímo pro oblast zdravotnictví lze pak zmínit, že právě u zdravotnických prostředků je možné zásadu přiměřenosti posuzovat do jisté míry benevolentněji. K tomu odkazuji na rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-413/17 Roche Lietuva ze dne 25. 10. 2018, z něhož vyplývá, že není v zásadě pochyb o tom, že za účelem zajištění kvalitní a bezpečné zdravotnické péče může zdravotnické zařízení stanovit požadované vlastnosti poptávaného výrobku (chirurgického robota) v takové míře detailu, která mu poskytování zdravotnické péče v požadované kvalitě pomůže zajistit, pokud tato míra detailu v zásadě nevede k nepřímému zvýhodnění konkrétního uchazeče.
39. Zdůrazňuji tedy, že je třeba s respektem k autonomii vůle zadavatele brát v potaz, že je to právě zadavatel, který nejlépe zná svoji potřebu, a tedy je oprávněn stanovit zadávací podmínky tak, aby plnění vzešlé z daného zadávacího řízení bylo schopné realizovat co nejlépe předmět dané veřejné zakázky. Odůvodněnost takové volby musí zadavatel podložit dostatečnými argumenty, což dle mého soudu nastalo i v tomto případě. **Pokud je daný požadavek zadavatele přiměřený a odůvodněný, tak jej nelze považovat za nezákonnou překážku hospodářské soutěže, zejména pokud je hospodářská soutěž omezena jen částečně.**
40. V této souvislosti zmiňuji i rozsudek ze dne 22. 2. 2024 č. j. 8 As 1/2023-76, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že: *„[z]adavatel nemusí posuzovat možné alternativy jím zvolené zadávací podmínky, včetně toho, zda by některá z nich hospodářskou soutěž omezovala méně, ba dokonce vůbec. Poskytne-li zadavatel přijatelné vysvětlení, nelze zadávací podmínku vyhodnotit jako bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže.“* Platí tedy, že sice dokonce může existovat řešení, které může omezovat hospodářskou soutěž méně, pokud však

zadavatel dostatečně odůvodní i restriktivnější nastavení zadávacích podmínek, které obstojí v testu § 36 odst. 1 zákona, není důvodu označit takové omezení za nezákonné. Právě tento závěr lze aplikovat na výhradu navrhovatele, že by pro něj měla být tato smluvní podmínka ekonomicky nevýhodná.

41. Zde zdůrazňuji, že nastavení smluvních podmínek je věcí zadavatele a Úřadu nepřísluší mu do jeho úvah jakkoli ingerovat, pokud svou volbu dostatečně odůvodní. V daném případě zadavatel podrobněji argumentoval svou provozní zkušeností danou dlouhodobou praxí, na základě čehož zvolil omezenější počet použití opakovaně použitelných nástrojů na tři použití. Není v kompetenci Úřadu mu tento odůvodněný požadavek vyvracet, ba dokonce mu arbitrárně stanovovat, kolik použití by pro něj mělo být adekvátních. Ani argumentace menší hospodárností takového postupu u Úřadu neobstojí, neboť jak Úřad v bodě 102 napadeného rozhodnutí upozornil, otázka hospodárnosti, efektivity a účelnosti požadovaného řešení spadá do výlučné odpovědnosti zadavatele či jiných kontrolních orgánů, avšak k jejímu posouzení není oprávněn Úřad, který posuzuje, zda jsou veřejné zakázky zadávány při zajištění hospodářské soutěže podle zákona. Argumentace navrhovatele ekonomickými faktory, jejíž posuzování není v kompetenci Úřadu, je tak nepřipadná.
42. Rovněž tvrzení navrhovatele, že předmětný smluvní požadavek zadavatele popírá harmonizované certifikační procesy, na kterých stojí bezpečnost a účinnost zdravotnického materiálu a zdravotnické techniky, a s tím související požadavek navrhovatele, aby Úřad ověřoval regulace, certifikace a kontrolu či evidenci zdravotnických prostředků ze strany certifikačních autorit a Státního ústavu pro kontrolu léčiv, je třeba odmítnout pro nepřipadnost. Úřad ani zadavatel v žádném případě nepopírají, že navrhovatel disponuje certifikovanými nástroji pro vícečetné použití, což ostatně nutně musí platit i pro všechny ostatní potenciální dodavatele. Tento samozřejmý fakt však ovšem nikterak neindikuje, že by měl být zadavatel povinen upustit od svého požadavku na maximálně tři použití daných nástrojů, jak dopředu pro všechny dodavatele stanovil, a to pouze z důvodu, že se navrhovatel domnívá, že je tato podmínka pro něj ekonomicky nevýhodná, jak vyplývá i z výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2024 č. j. 8 As 1/2023-76.
43. Nelze odhlédnout ani od faktu, že cena nástrojů pro vícečetné použití představuje jenom nepochybně menší část celkové nabídkové ceny předmětu plnění, jež dle čl. 13.1. zadávací dokumentace sestává zejména z kupní ceny přístroje, dále pak z ceny pozáručního servisu a konečně tedy také z ceny dodávek spotřebního materiálu (z nichž ovšem nástroje pro vícečetné použití opět budou představovat jen část doplněnou o nástroje pro jednorázové použití, spotřební materiál a další příslušenství – srov. bod 13.4. zadávací dokumentace). Nelze tak vyloučit, že navrhovatel může nabídnout nižší cenu ostatních položek nabídkové ceny (vyjma dle jeho předpokladu dražší ceny nástrojů pro vícečetné použití).
44. Dále dle bodu 18.1. zadávací dokumentace nabídky budou hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality, přičemž nabídková cena má váhu 70 % a kvalita (tj. hodnocené technické vlastnosti) má váhu 30 %. Samotná nabídková cena tak není jediným kritériem hodnocení a výsledný výběr významně ovlivňuje i kvalita plnění. Případná úspěšnost nabídky tak závisí z velké části na obchodní politice dodavatele a dalších parametrech jím nabízeného předmětu plnění.

45. Výše je tedy demonstrováno, že zadavatel stanovením smluvní podmínky omezující počet použití nástrojů pro vícečetné použití na maximálně tři použití navrhovatele přímo ani nepřímo (slovy navrhovatele „de facto“) nevyločil z účasti v zadávacím řízení. Z tohoto hlediska tak ze strany zadavatele k neodůvodněnému omezení hospodářské soutěže nedošlo, jak správně uzavřel Úřad v bodech 105 a 106 napadeného rozhodnutí.

Ke stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky

46. Dále navrhovatel v rozkladu velmi stručně (v cca 5 řádcích na straně 1 rozkladu) napadá posouzení dle jeho mínění zadavatelem nezákonného stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky ze strany Úřadu, kdy dle navrhovatele není patrné, jak se Úřad vypořádal s navrhovatelem tvrzeným porušením § 23 odst. 1 zákona zadavatelem.

47. Úřad v bodech 114 až 120 napadeného rozhodnutí podrobně specifikoval skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení.

48. Lze shrnout, že zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 115 000 000 Kč bez DPH (viz čl. 1. zadávací dokumentace) s tím, že do této částky je zahrnuta také hodnota části veřejné zakázky spočívající v dodávání spotřebního materiálu na základě rámcové dohody (srov. čl. 3.2. zadávací dokumentace).

49. Již výše v textu bylo zmíněno, že celková nabídková cena předmětu plnění dle čl. 13.1. zadávací dokumentace sestává z kupní ceny přístroje, z ceny pozáručního servisu (na dobu 5 let) a z ceny dodávek spotřebního materiálu (pod dobu 7 let).

50. Maximální hodnota veřejných zakázek, které je možno zadat na základě rámcové dohody pak je omezena do výše 120 000 000 Kč bez DPH (viz čl. 3.2. zadávací dokumentace). V čl. 13.4. zadávací dokumentace pak zadavatel poukázal, že *„[č]ást nabídkové ceny spočívající v Ceně dodávek spotřebního materiálu není možno pevně stanovit, neboť množství potřebného materiálu závisí na konkrétní budoucí potřebě, kterou nelze definitivně stanovit.“* V příloze č. 2b zadávací dokumentace „Rámcová dohoda na dodávky“ v čl. 5.7. zadavatel specifikoval, že dle rámcové dohody lze uzavřít dílčí smlouvy nejvýše do celkové ceny 120 000 000 Kč bez DPH.

51. Jak vyplývá z § 23 odst. 1 zákona je pro stanovení předpokládané hodnoty rámcové dohody rozhodná souhrnná předpokládaná hodnota všech veřejných zakázek, které mohou být na základě rámcové dohody zadány.

52. V komentáři k § 23 odst. 1 zákona (viz PODEŠVA, V. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. [Systém ASPI] Praha: Wolters Kluwer [cit. 2025-1-23]. ASPI_ID KO134_2016CZ. Dostupné z: www.aspi.cz) se uvádí: *„Autoři komentáře v návaznosti na rozhodnutí SDEU ze dne 17. 6. 2021 ve věci C-23/20 Simonsen & Weel A/S upozorňují, že kromě předpokládané hodnoty rámcové dohody je nutné stanovit také maximální nepřekročitelnou hodnotu či maximální nepřekročitelné množství, jehož dosažení způsobí zánik rámcové dohody. Maximální možnou hranici rámcové dohody lze také vyjádřit v množství odebraných statků. Dle výše uvedeného rozhodnutí SDEU je přitom nutné údaj o maximální hodnotě či množství spolu s předpokládanou hodnotu publikovat (např. v oznámení o zahájení zadávacího řízení). Jiný postup by byl dle závěrů SDEU v rozporu se zásadou transparentnosti a rovného zacházení, jelikož právě na základě poskytnutí informací o předpokládaném a maximálním rozsahu plnění*

z rámcové dohody mohou dodavatelé posoudit, zda jsou schopni splnit povinnosti vyplývající z rámcové dohody.“

53. V návaznosti na výše popsané mohou potvrdit, že zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 115 000 000 Kč bez DPH zcela transparentně a v souladu s § 23 odst. 1 zákona, když do vyčíslení její výše výslovně zahrnul také hodnotu části veřejné zakázky spočívající v dodávání spotřebního materiálu na základě rámcové dohody. Tyto skutečnosti reflektoval Úřad v bodech 122 až 127 napadeného rozhodnutí.
54. Úřad zejména upozornil na účel kvalifikovaného vyčíslení předpokládané hodnoty zakázky (v návaznosti na údaje a informace vyplývající z plnění dříve zadané veřejné zakázky obdobného charakteru, příp. na základě informací získaných průzkumem trhu, předběžných tržních konzultací apod.), jímž je poskytnutí relevantního vodítka pro stanovení nabídkové ceny ze strany dodavatelů, kteří však mohou svou konkrétní cenu stanovit v nižším i vyšším cenovém rozpětí v návaznosti na svou obchodní politiku. V neposlední řadě Úřad připomenul také fakt, že je vyčíslení předpokládané hodnoty zadavatelem povinným ukazatelem, od jehož výše se odvíjí také volba režimu zadávacího řízení – veřejná zakázka malého rozsahu, podlimitní, případně nadlimitní (což nastalo v přezkoumávaném případě).
55. Lze shrnout, že zmiňovaným účelům stanovení předpokládané hodnoty zadavatel dostál, když ji stanovil přehledně, jednoznačně a transparentně, a to i se zohledněním jejího specifika v podobě části její hodnoty za dodání spotřebního materiálu právě na základě rámcové dohody, jak vyplývá ze zadávací dokumentace z čl. 1., 3.2., potažmo 13.1. (jak je výše citováno v tomto textu). Námitka navrhovatele vůči stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky je tak nepřipadná.
56. Co se pak týče stanovení maximální hodnoty zakázky ve výši 120 000 000 Kč bez DPH, tak zde Úřad v bodě 124 napadeného rozhodnutí upozornil, že se jedná o hodnotu odlišnou od předpokládané hodnoty veřejné zakázky, když jejím účelem je stanovení nepřekročitelné hodnoty veřejné zakázky, potažmo nabídkové ceny, kterou bude zadavatel pro dané plnění akceptovat. Zde lze odůvodnění napadeného rozhodnutí korigovat. Předmětná maximální hodnota veřejné zakázky není omezením pro dodavatele v tom směru, že se jedná o jejich maximální nabídkovou cenu, ale jedná se o projev zásady transparentnosti ze strany zadavatele, který deklaruje, jakou nejvyšší možnou částku na pořízení veřejné zakázky vynaloží, a to s ohledem na skutečnost, že část veřejné zakázky bude spočívat v dodávání spotřebního materiálu na základě rámcové dohody, u něhož není možno dopředu pevně stanovit jeho množství. Stanovení maximální hodnoty tak vnáší do rámcových smluv prvek jistoty v otázce hodnoty dodaného plnění, a to pro obě strany, tj. zadavatele i dodavatele.
57. Stanovením maximální hodnoty zakázky tak zadavatel dostál požadavku transparentnosti a rovného zacházení u zakázky zde z části plněné na základě rámcové dohody, jak je implikováno v rozhodnutí Soudního dvora EU ve věci C-23/20 Simonsen & Weel A/S ze dne 17. 6. 2021, dle něž je u takových zakázek nutné, aby zadavatel publikoval nejen předpokládanou hodnotu zakázky, ale také údaj o její maximální hodnotě, na což upozorňuje komentář k § 23 odst. 1 zákona citovaný výše. Toto rozhodnutí Soudního dvora EU striktně trvá na nepřekročitelnosti maximální hodnoty zakázky, jinak bude rámcová dohoda neúčinná.
58. Novější podobné rozhodnutí Soudního dvora EU ve věci C-274/21 a C-275/21 EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. ze dne 14. 7. 2022 potom připouští, že je možné maximální limity

nastavené zadavatelem překročit, ovšem pouze pokud zadání této zakázky nevede k podstatné změně rámcové dohody. Každopádně by pro zachování zásady transparentnosti a rovného zacházení nastavené limity neměly být výrazně překračovány.

59. Tyto závěry Soudního dvora EU zde uvádím jen pro úplnost, abych demonstroval, že zadavatel jednal zcela v souladu se zásadami podle § 6 zákona, když s ohledem na fakt, že část zakázky bude zadána na základě rámcové smlouvy, respektoval evropskou judikaturu, a tedy vyčíslil kromě předpokládané hodnoty rovněž maximální hodnotu zakázky, která by neměla být (výrazně) překročena. Citované závěry Soudního dvora EU promítl předseda Úřadu již ve svém rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0031/2023/VZ, č. j. ÚOHS-15685/2023/161 ze dne 27. 4. 2023, na které lze doplňkově odkázat s tím, že v tomto rozhodnutí předseda Úřadu následuje svou rozhodovací praxi.
60. Zde zmíněné však ničeho nemění na závěru, že zadavatel přehledně odlišil a samostatně vyčíslil jak předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, tak také vyznačil i její hodnotu maximální coby „strop“ ohraničující výši zakázky s ohledem na její část uskutečněnou na základě rámcové dohody. Tyto cenové podmínky stanovené zadavatelem jsou ze zadávací dokumentace zřejmé.
61. V návaznosti na výše uvedené tak námitce, že zadavatel jednal při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky v rozporu s § 23 odst. 1 zákona (opakované v návrhu i rozkladu) či dokonce v rozporu se zásadou transparentnosti (což však navrhovatel namítal pouze v návrhu, nikoli již v rozkladu), nemohu dát za pravdu.

K zákonnosti napadeného rozhodnutí

62. Napadené rozhodnutí jsem přezkoumal z hlediska zákonnosti a shrnuji, že Úřad v napadeném rozhodnutí rozhodl v souladu se zákonem a dalšími právními předpisy.
63. K zákonnosti napadeného rozhodnutí konstatuji, že Úřad v napadeném rozhodnutí zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností, na který aplikoval relevantní ustanovení zákona, interpretovaná ve světle příslušné judikatury. Úřad řádně označil všechny podklady pro vydání napadeného rozhodnutí a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a na jejichž základě vyhodnotil, že zadavatel se namítaného porušení zákona nedopustil. Úřad rovněž uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, řádně odůvodnil jejich použití a výsledné napadené rozhodnutí mám za srozumitelné, vnitřně bezrozporné a přezkoumatelné. Uzavírám, že jsem v dotčeném případě nezjistil procesní vadu, která by mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí.

VI. Závěr

64. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí.
65. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. JUDr. Jindřich Vítek, Ph.D., advokátem, Šafaříkova 201/17, 120 00 Praha 2
2. SYNEKTIK Czech Republic, s.r.o., Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha 5

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy